

SANNIDAL

MENIGHETSBLAD

DESEMBER 2006

NR. 4

66. ÅRGANG

*Gud sín egen sønn oss gav
Nå ved juletide
Derfor går et lovsangshav
over verden víde*

Anne Turid Aplan er vikarprest i Agder og Telemark Bispedømme og mange av oss har møtt henne ved ulike anledninger i kirke og menighet her i distriktet.

Hun har tidligere vært fengselsprest ved Bredtveit Kvinnefengsel - og det er fra denne tiden hun henter sine tanker - til ettertanke.

KONGEN som er annleís

Det er fyrste adventssundagen i kvinnefengslet. Ute drys snøen ; fine skire kvite fjon som gøymer den søglute innkøyrsla til det dystre huset på Kaldbakken. Stadnamnet høver godt - det trekker kaldt gjennom gamle vindaug. Men inne er det varmt og godt, og tusmørkt, slik at vi kan sjå på snøfillene gjennom vindauga med gitter. Og så sit vi i halvmørke fordi vi ventar , på lyset ! - det fyrste av dei fire i adventsstaken skal tennast i kveld. Ei av jentene ventar spent med lighteren , og teksten ho skal lese :

***Så tenner vi det første lys - alene må det stå
Vi venter på det lille barn som i en krybbe lå.***

Hennar glede over å få gjere dette i kveld er djup og ekte. Adventfeiringa i fengslet får trua hennar til å bløme igjen, om lag slik seier ho det, og til alle jentene er vitnesbyrdet hennar : Jeg er så fascinert av Jesus , ja , jeg tror absolutt på Ham. Jeg føler at Han elsker meg veldig høyt. Ho er ei av mange kvinner som Jesus velsignar og seier til :Trua di er stor ! Han lyttar til dei fortvila ropa om hjelp - hjelp mot dei grusomme minnene om overgrep og svik , hjelp med livet som er blitt så vondt. Utan grenser oppreiser og elsker Jesus og hjelper dei til å sjå alt i lyset frå Guds kjærleik, og hos Gud vert alt sett på sin rette plass; skuld,ansvar, og retten til å leva i Hans kjærleik.

Presten les teksten frå Matteus 21. Om Jesus som reid inn i Jerusalem på ein liten esefole og om menneskemengden som ropte :“ Hosianna, Davids sønn ! Velsignet være han som kommer i Herrens navn ! Hosianna i det høyeste !“

Ei fin fortelling - og alle lyttar musestille. Også til den vonde fortsettinga på historia ; Berre dagar etterpå er Hosiannaropa bytt ut med hatefulle ord : Drep han ! Hendene med palmegreinana er blitt til harde knyttnever.

Jesus visste , at dette skulle hende. Han ville ikke vera konge med verdslig makt og omgåast dei mektige, han ville vera liten i verda. Han ville vera nær og varm og gå dit , der sorga og skuld-kjensla var størst og gje hjelp og trøyst. Han ville heller til Bredtveit fengsel , og Han er hos oss , kraftfullt tilstades , og det lille lyset vårt er symbolet på vona som er tent , igjen , eller for fyrste gong.

Kongen som er heilt annleís , Han kjem og Han skaper adventsstemming , og så er det fest ! Med sterk god kaffe koka på den enorme “bedehuskjelen” vår , og vedunderlege kaker baka av kvinnene som elsker å gjere slike ting , som dei ikke får høve til “ute”, der livet er så kaotisk og vondt. Advent ! Kongen som er annleís kjem , for å vera den næraste og inderlegaste venen for alle , som torer å vedgå at dei treng meir i livet enn gull og glitter og stas og prakt. Han alene kan skape ei rett juleførebuing !

PRESTENS HJØRNE

Men okse der og asen stod

Slik synger vi i julesalmen "Et barn er født i Betlehem". Asen er et annet ord for esel. På nabogården til prestegården, på Lislau er det et esel. Det heter Mia. Ofte når jeg ser eselet Mia må jeg tenke på Bibelen: I de bibelske land var esler vanlige som husdyr. De ble brukt som lastedyr og ridedyr. Esler ser små og tynne ut sammenlignet med hester. Men de klarer å balansere tunge byrder på kronglete stier. De er utholdende og kan reise langt. I 4. Mosebok 16 leser vi om den hedenske trollmannen Bileam som red over 50 mil på sitt esel for å forbanne Israelfolket. Og Gud snakket til Bileam gjennom eselet!

Eselet Mia virker ydmyk og fredelig. Når jeg kommer med gress, venter Mia tålmodig til de store hestene har spist. Så får hun slippe til for å få mat. Hun klarer seg med lite. Hun kan spise tistler og det som hestene ikke tar.

Eselet Mia på nabogården minner meg om julen og Betlehem. I juleevangeliet står det ikke noe om et esel. Men mange regner med at det var et esel ved krybben der Jesus lå. Trolig hadde Maria og Josef med seg et esel på veien fra Nasaret til Betlehem. Og Jesus ble født i et rom hvor det vanligvis var dyr. Hos profeten Jesaja står det: "En okse kjenner sin eier, et esel sin herres krybbe" (Jes 1,3). De første kristne tenkte på krybben til Jesus når de leste dette verset. Okse og esel ble da ledetråder med et kodet budskap: Okser ble brukt som offerdyr i Israel. De symboliserer Israelfolket. Og esler kunne bare av hedninger bli brukt som mat eller offerdyr. Derfor er eselet et symbol for de ikke-jødiske folkeslag. Oksen og eselet ved julekrybba er da tegn på at vi alle er velkommen hos Jesus. Han er frelseren både for Israel og for hele verden.

Eselet Mia har et stort mørkt kors på ryggen. På mange eselpels er det slike kors. Legender forteller om at eslene fikk korset fordi esler var med Jesus på veien fra krybben til korset: Et esel bar trolig Maria og Jesusbarnet på flukten til asylet i Egypt. Og Jesus red på et esel da han kom til Jerusalem for å dø på korset. Da oppfylte han profetordet fra Sakarja 9,9 om fredskongen som skulle komme til sitt folk. På 1. søndag i advent skal vi høre om dette i Sannidal kirke.

Slike kors på eselrygg kan minne oss om Jesus, om krybben i Betlehem og veien til korset. De forteller oss at

Gud tenker annerledes enn vi: Gud verdsetter dem som er svake og små, han har viktige (opp)gaver til dem.

Etter gudstjenesten på 1. søndag i advent skal vi gå tur til prestegården. Kanskje kan dere da hilse på eselet Mia, etter at Juntos (Sannidal Soul Children) har sunget dette verset i kirken:

*Vi tenner lys for englene og stallen,
for okse, esel, gjetergutt og lam.*

*Vi tenner lys for barnet som skal fødes.
Vi tenner lys for dem som tror på ham.*

***Jeg ønsker dere en velsignet advents- og
juletid, hilsen Mecky Wohlenberg***

Tanker ved juletid

Tekst:
Kjellfrid Nybus
Tegninger:
Randi Egeland

Det nærmer seg jul og tankene går tilbake til 1940 åra, til julefeiring i min barndom, Forventningene var like store da som nå, ja kanskje større. Den gang var det stor forskjell på hverdag og fest, noe som gjorde jula ekstra fin, selv om den ble feiret med mindre gaver og stas, men med mer fred og ro.

Jula måtte planlegges ganske tidlig for å få tid til det som måtte gjøres. Da var det ikke vanlig å kjøpe alt. Sokker, votter, strømper og lignende måtte strikkes, og klær, i alle fall til oss barna, måtte syes.

Var det julegaver måtte arbeidet holdes hemmelig. Store ting som gensere og jakker var fine gaver og til jul skulle en helst ha et nytt plagg.

Under krigen og også etter krigen var det rasjone-

ring på en del varer, men noen gaver ble det som regel

en råd med.

Før jul måtte alle filleryer vaskes. Det var et tungt arbeid når alt vannet som skulle brukes måtte heises opp av brønnen.

Også selve skuringa med kost leita på ryggen, men så ble det ekstra koselig når reine ryer ble lagt på til jul. Det lukta så godt av dem.

Nyvaska gardiner og duker

kom først fram på lille julaften.

Også ute skulle det være rydda. Og ordentlig sopelime kjøpte vi av Kristen Olsen. Han laget gode limer. Fuglenek kjøpte vi av Gunvald Bråten.

Baking ble gjort i desember, men hos oss var det aldri den store baksten. Farmor bakte flatbrød på takka i bryggerhuset, og så bakte vi også julekake og smultringer. Etter hvert ble det flere slag.

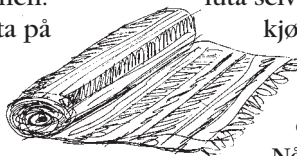
Det skulle mye ved til den gang, for strøm fikk vi først 30 november 1948. I alle ovner ble det fyr, unntatt stua. Den ble bare brukt til besøk og høytider. Varming av vann, all koking og steking foregikk på komfyren. Den "åt" ved. Husker mor strøyk tøy samtidig som hun bakte, for da utnyttet hun varmen på komfyren. Vi gledet oss veldig til jul, og julepynten ble tatt frem. Noe ble av og til fornyet, kurver og lenker. Å flette kurver og lage pynt var en koselig førjulsaktivitet.

Stearinlysene ble satt fast på treet med spesielle klyper, og stjerna i toppen var av glitter.

Julemiddagen var alltid lutefisk. Farmor luta selv i mange år, men senere kjøpte vi.

Desserten var gjerne sviskegrøt, fars beste dessert.

Når julaften endelig kom, var

alt ferdig i huset, og julebadet ble tatt på formiddagen.

Åse og jeg ble badet i ei diger balje, en stor vid tønne, som ble satt inn på kjøkkenet. Etter badet var det på med penklærne.

Far fikk som regel lov å hogge juletre hos Gunvald Bråten eller hos Erling Mørland men det ble sjelden tatt inn før julaften. Da var det fyrst godt i stueovnen, og far satte fot på treet og satte det på plass i stua. Så kunne pynting av treet begynne. Åse og jeg var alltid med og pyntet, og det luktet så godt gran.

Å vente var ikke lettere da enn nå, men omsider var alt fer-

dig, og den gode julemiddagen ble spist med andakt. Alle satt stille og hørte far lese juleevangeliet, og så sang vi alle sju versa av: Det kimer nå til julefest. Den er spesiell for meg den dag i dag.

Så ble lysene på treet tent, og gangen rundt treet kunne begynne. Alle var med og sang og sangene kunne vi utenat. Vi hadde lært de hjemme og på skolen. Endelig fikk vi lov til å åpne pakkene! Selv om det var klær eller "ikke nyttige ting", var det like gildt hver gang. Bøker og spill var likevel fine gaver. Far tok ofte fram fela på julaften. Han var glad i å spille, og kunne holde på ganske lenge, mens vi koste oss med epler og appelsiner når det var mulig å få tak i. Sjokolade kunne kjøpes med rasjoneringskort under og etter krigen. Etter en lang hyggelig dag, var det fint å legge seg i slagbenken, for madrassen var

stappa med ny halm eller einstap. Vi kom aldri til kirke første juledag, men annendag jul kom presten til Kjølebrønd bedehus og holdt gudstjeneste. På denne gudstjenesten var det alltid mye folk, og likedan på festen for voksne om kvelden.

Til slutt en sang jeg lærte som voksen, og som jeg er blitt veldig glad i.

*Gud sin egen sønn oss gav nu ved juletide.
Derfor går et lovsangsbav over verden vide.
Derfor fra det høye kor lyder det her nede:
Give er din sak på jord. Gi og gi med glede!*

*Gi din Gud ditt hjerte ben, gi din ringe neste.
Gi din uvenn og din venn, gi dem av ditt beste!
Gi til du blir tom og arm, intet skal du miste.
Gi til du blir rik og varm, rikest på det siste.*

Min Salme

Jeg heter Maria Hasseleid, er opprinnelig fra Helle, men bor for tiden i Oslo. Her går jeg 2. året på sykepleien på Diakonhjemmet Høgskole og stortrives med det. En sang som en spesiell for meg er *Ingen er så trygg i fare* av Lina Sandell.

*Ingen er så trygg i fare
som Guds lille barneskare
Fuglen ei i skjul bak løvet,
stjernen ei bøyt over støvet*

*Herren selv vil sine berge,
han er deres skjold og verge
Over dem han seg forbarmer,
bærer dem på faderarmer*

*Ingen nød og ingen lykke,
skal av Herrens hånd dem rykke
Han den beste venn blant venner,
sine barns bekymring kjenner*

*Våre hodebår han teller,
hver en tåre som vi feller
Han oss føder og oss kleder;
midt i sorgen han oss gleder*

*Gled deg da, du lille skare,
Jakobs Gud skal deg bevare
For hans allmacts ord må alle,
fiender til jorden falle*

*Hva han tar og hva han giver,
samme fader han forbliver
Og hans mål er kun det ene,
barnets sanne vel alene*

Mitt første møte med denne sangen var hjemme hos bestemor i Dobbelia hvor jeg så ofte overnattet som liten. Da satt jeg i fanget til bestemor, nybadet og inntullet i et håndkle, mens hun vugget meg fram og tilbake og sang for meg.

I ettertid har denne sangen blitt min følgesvenn. Det er en sang som stadig dukker opp i hode mitt og som jeg gjerne blir gående og nynne på.

Jeg syns teksten viser at Gud er en far som passer på barna sine enten de er små eller store. Han ser oss uansett om vi føler vi er nær Han eller langt borte. Jeg syns den viser hvor små vi er i forhold til Gud og hvor utrolig avhengig vi egentlig er av Han.

Og tenk at vi faktisk har rett til å kalle Han far! Dette syns jeg er fantastisk godt å vite og veldig trygt i en hverdag som kan være vanskelig og krevende.

I tredje vers står det at han er den beste venn blant venner. Det syns jeg er så fint! En trofast venn som er der uansett. Om alle andre måtte svikte så har vi Han - han som er den største!

Også når vi har det vanskelig, når vi møter motgang vet vi at vi har en å komme til som alltid vil være der, og som kjenner oss tvers igjennom.

Gud ser oss bestandig og Han ønsker oss bare godt!

Giro

Giro Bakside

UTFLYTTEDE *Sannidøler*

Magnhild f. Aakre og Trygve Søndbø

Jeg (Trygve) ble i 1946 ansatt ved Telemark vegkontor i Skien og var der til jeg i 1987 pensjonerte meg. Senere fikk også hun som ble min kone , Magnhild , født Aakre, arbeid her i Skien. Vi giftet oss i Sannidal kirke i 1950 og det var Torkell Tande som var prest da som viet oss.

Vi har hatt mange gode år i Skien og vi kom tidlig med i menighetsarbeidet i Gjerpen kirke og på bedehuset Hauges Minde.

Etter noen år fikk vi kjøpt tomt og bygde hus på Lagmannshøgda, som den gang hørte til Gjerpen kommune. Etter kommunesammenslåingen mellom Skien, Solum og Gjerpen ble naturlig nok kommunen hetende Skien.

Vi fikk etter hvert 3 barn som alle ble gift og vi har 9 barnebarn.

Ettersom barna vokste til ble vi med i søndagsskolearbeidet i Gjerpen kirke. Vi var lærere der i 20 år. Gjerpen menighet hadde i denne perioden flere prester. En av dem het Kjell Otto Halvorsen. Han hadde tidligere vært prest i Sannidal kirke.

Gjerpen kirke ble for 2-3 år siden utsatt for en brannpåsættelse. Presten Thor Egil Abrahamsen oppdaget tidlig en morgen fra presteboligen noe unormalt ved kirken og fikk avverget en større katastrofe. Det tok ca. ett år før vi igjen kunne ta kirken i bruk. Menighetshuset som ligger noen hundre meter fra kirken ble i denne tiden en god erstatning. Orgelet i kirken ble helt ødelagt i brannen og det tar år før vi får det nye orgelet på plass.

I alle disse årene har vi vært med i forskjellige arbeidsoppgaver på Hauges Minde. Vi ble tidlig med i yngresarbeidet. Sang- og musikkarbeidet har alltid passet for oss. Siden det nye Hauges Minde ble bygget for 20 år siden har vi som pensjonister vært med å bake lefser en gang i uka. Vi nærmer oss 1,7 millioner i netto.

Da barna våre ble ungdommer begynte Magnhild i et regnskapsfirma. Her jobbet hun i ca. 20 år. Jeg har siden jeg begynte på vegkontoret i 1946 hatt mye med bru- og veganlegg å gjøre. Vegene over Haukeli, Skafså, Notodden , Bolkesjø og Gautefallvegen m.fl. er alle bygget i etterkrigstida. Som pensjonist har det vært godt å komme tilbake til disse stedene og oppleve hvor mye vegforbindelsene har ført med seg av hytteutbygging , hotellvirksomhet og alpinanlegg.

Jeg er takknemlig for alt jeg har fått oppleve i disse årene. For møtet med mange dyktige medarbeidere både på kontoret og ute i felten.

Vi takker Sannidal menighetsblad og hilser til alle kjente og ukjente lesere av bladet.

Magnhild og Trygve Søndbø.

HILSEN FRA BOLIVIA

La Paz
- litt større
forhold enn
i Sannidal
....

Vi flyttet til La Paz i Bolivia i juli i år. Vi er ansatt som utsendinger for Misjonsalliansen. Sammen med for tiden 5 andre norske jobber vi i MANB som er Misjonsalliansens "søsterorganisasjon" (selvstendig siden 1997).

Bolivia er et av de fattigste landene i Sør Amerika. Befolkningen består i hovedsak av indianere. Gjennom diakonale prosjekter har Misjonsalliansen en målsetting om at fattige mennesker skal få muligheten til å ta ansvar for sitt eget og familiens liv, bidra i utviklingen av sitt nærmiljø og skape sin egen framtid.

Vi er midt i "jobben" med å lære språk og kultur, samtidig som vi er en familie med små barn som skal komme i orden, tilvennes barnehage og alt det andre som følger med når vi er innvandrere i et nytt land og skal bli kjent med en ny kultur. Språket er nøkkelen til det meste, det merkes godt. Det er frustrerende å ikke kunne kommunisere med folk, å trenge

hjelp til å få ordnet selv enkle praktiske ting, å ikke kunne delta som de vi er vant til å være. Samtidig er folk vennlige og hjelpsomme. "Yo no entiendo" (jeg forstår ikke) blir møtt med et smil.

Når denne fasen er over skal Stig i gang med å jobbe på Casa Alianza som er et gjestehus for studenter og volontører (frivillige) fra Norge, og ellers andre reisende. Siden vi venter familieforøkelse i desember blir det permisjon først for min del, før jeg skal starte i jobb på planleggingsavdelingen på hovedkontoret til MANB.

Det går dessuten raskt mot jul, her i Bolivia betyr det også sommer og "fellesferie". Vi gleder oss veldig til at Bestemor og Bestefar skal komme på besøk og feire jul og nyttår sammen med oss. På mange måter blir det nok en typisk "norsk" juleforberedelse og feiring, selv om juletreet nok blir en tuja.

Hilsen Dagfrid Bråtane

Var i år lagt til Rinde gård hos Ruth og Thorvald Kristensen søndag 17. september. Det var en fin dag og været var på vår side.

Dagen startet med gudstjeneste ved Mecky Wohlenberg . Det blei ei høytidsstund der på tunet . Vakkert med fløyte og gitar til sangen - det sørget presteparet Kristin og Mecky for.

Thorvald fortalte litt om gårdens historie og det var interessant. Fra gammel tid hadde gården vært mye større, og flere gårder i nærheten var gått ut fra Rinde gård. Gården hadde før det vært et samlingspunkt i bygda og mange aktiviteter fant sted der. Skibakke / skirenn og søndagsskolestevner m.m. I annen etasje hadde de skolestue og der leide folk fra Vafos Brug rom.

Rinde gård er en flott, velstelt gård med store velholdte bygninger. Bryggerhus og stabbur der Ruth stiller ut mange av sine brukte-ting for salg. Det er en opplevelse å gå der og titte.

Selve naturstien gikk en rundtur til Lyngdalsmyra , ned til sjøen og tilbake igjen. Ingen hadde rett på alle de tredve oppgavene , men det ble omkamp mellom fem personer som alle hadde 28 poeng. Blant dem - vinneren av barneklassen - åtte år gamle Niklas Wohlenberg. Sterkt gjort !!!

Barn og voksne kosa seg på plenen og rundt forbi. I stallen var det hest og den fikk også mye besøk. Det ble virkelig en fin søndag sammen med speiderne.

Takk til Ruth og Thorvald som tok imot oss.

*Vinnere av naturstien:
Fv. Ivar Pedersen,
Randi Pedersen,
Tormod Thorsen, Terje
Pedersen og Niklas
Wohlenberg*

NYTT OM *Sannidal Kirkes Barnekor:*

Sannidal Kirkes Barnekor har utvidet virksomheten og blei i høst delt i to korgrupper.

De yngste i koret er fortsatt "Barnekoret" - og er for barn fra 4 år og opp til 4. klasse.

Her er det nå 15 barn, og vi tar gjerne imot flere. Hvis du vil være med i Barnekoret, kan du komme på en øving på bedehuset tirsdager kl 17.30 - 18.45 eller ta kontakt med Mirjam Pedersen eller Live Kristiane Skarvang.

Den eldste gruppa i koret heter nå JUNTO - Sannidal Soulchildren, og er altså et nytt kor - for gutter og jenter fra 10 år (5. klasse) og oppover.

Her er det nå 20 medlemmer, og full fres, men vi vil også gjerne ha flere med!

Soulchildren er et nytt korkonsept som

er utviklet innen Normisjons (tidl Indremisjonen) barne- og ungdomsorganisasjon ACTA. Juntos er altså innmeldt i ACTA i tillegg til å være et kor i Sannidal Kirke og for Sannidal Menighet. Gjennom medlemskap får vi inspirasjon, ideer og ressursmaterieell til koret, vi får invitasjon til leirer og festivaler sammen med lignende kor fra hele landet.

Et mål med soulchildren-korene er at barna og ungdommene skal få bruke sin egen musikkstil og et moderne, ungt uttrykk i sanger og musikk. Stiler som hip-hop, funk, gospel og r&b kommer inn. Vi er ikke redde for å synge på engelsk i tillegg til norsk, og vi har gjerne dans / bevegelser til sangene.

Vi tror at nettopp denne aldersgruppa er en flott ressurs i kirka vår. Vi ønsker at

JUNTOSS

J: JESUS

U: UTRUSTE, UTVIKLE, UNDERVISE UNIKE UNGE MENNESKER

N: NYSKAPENDE

T: TRO, TRIVSEL, TRYGGHET, TJENESTE

O: OMSORG, OPPLEVELSER, OVERNATTINGSTURER

S: SYNGE SAMMEN, SMILE OG STYRKE HVERANDRE

ungdommene skal få bruke sin musikk i sin kirke- og at det kan føles naturlig for dem å bidra med dette i gudstjenester og andre sammenhenger i menigheten og i lokalmiljøet ellers.

Vi ønsker at de skal få utvikle seg som mennesker og vil legge vekt på å skape et trygt og inkluderende miljø i koret der alle får bruke seg sjøl og talentene sine.

Ikke minst vil vi at ungdommene skal få kjenne Jesus og ha ham som sin venn og sin Konge.

Navnet vårt, JUNTOSS, ble valg etter grundige demokratiske prosesser i korgruppa.

Navnet er spansk og betyr "SAMMEN" - noe vi syns er et flott motto:

Vi vil være sammen, vi vil synge sammen, vi vil leve sammen med Jesus.

Ut fra bokstavene i JUNTOSS tenker vi oss at de viktigste målene våre kan formuleres slik:

Hvis du lurer på om du vil begynne i JUNTOSS, ta kontakt med noen som er med, og bli med på en øving! Vi øver tirsdager kl 17.30 - 18.45 i Kirkestua.

Du kan selvsagt også kontakte en av lederne: Kristin Wohlenberg, Britt Veivåg eller Beatriz Lindheim.

Hvis du vil høre korene synge, kan du komme på familiegudstjenesten 3.12., på julekonserten 17.12 eller på gudstjenesten julaften.

Direktesalg
GRAVSTEINER
 Stor utstilling med mange modeller.
 Navntryk/ferseløpping etc., etc.
 Benytt det lokale stenhuggeriet.
 Ingen fordyrende mellomledd.

**KRAGERØ
Sten
INDUSTRI**
VADFOSS
 Tlf. 35 99 04 04
 Fax. 35 99 83 44
 Ta kontakt for avtale

Hydro Texaco Sannidal
 3766 SANNIDAL
 Telefon 35 99 23 30
 Telefax 35 99 20 13

LINKJENDAL BILFORRETNING A/S
 AVT. BILVERKSTED - BILUTLEIE
 3766 SANNIDAL

TELEFON: 35 98 68 80
 TELEFAX: 35 99 23 80

SANNIDAL AUTO A/S

HYUNDAI

mazda

Sannidal Bilverksted a/s
 3766 SANNIDAL - TLF. 35 98 65 00 - TELEFAX 35 98 65 25

SANNIDAL GARTNERI - HAGESENTER
 3770 DRAMMEN

— der hagefolk møtes

**Blomster
PAVILJONGEN**
 VOLLUMSENTERET TLF. 35 98 90 20

ICA **STORMARKED
Haugtun**

Tlf. 35 98 25 25 - Tangen, Sannidal - Åpent: Man - fra 9-21, Lør 9-20

Korben Minne Stein as
 Neslestrøvatn, www.minnestein.no

GRAVSTEIN

direkte fra vårt verksted, som ligger få km.
 fra Sannidal kirke. Rask levering.
Ring 35 99 44 44, og vi sender katalog.
 Nye navn, omsliping, oppussing etc.

TERRA SKADEFORSIKRING
 blir formidlet av
Kragero Sparebank

Kragero Sparebank
 "Lokalbanken siden 1840"

SØR

Telefon 35 98 40 00

Drangedal og Tørdal
SPAREBANK

Drangedal 35 99 74 88 - Program 35 51 68 98 - Sannidal 35 99 35 98

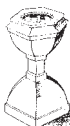

nærmat

Sannidal Landhandel
 Telefon 35 99 02 57

Slekters gang

DØPTE:

Sannidal kirke:

- 03.09.06 Agathe Samuelsen Moe
24.09.06 William Albert Rost Grønåsen

Hellekirken:

- 16.09.06 Carol Tatiana Liane Jensen
16.09.06 Julian Liane Jensen

Andre kirker:

- 13.08.06 Kaja Ehnebo Bjørnsvik
(Kragerø)
20.08.06 Philip Ørbeck Hafredal
(Kragerø)
17.09.06 Andreas Tonstøl
(Støle)

DØDE:

- 10.09.06 Johanne Caristen
11.09.06 Nils Bjørn Refsalen
15.09.06 Signe Helene Torsdal
08.11.06 Halvor Støyl

SANNIDAL

MENIGHETSBLAD
Utgitt av Sannidal Menighetsråd

Redaksjonskomite:

Aslak Lofthaug
Michael Wohlenberg
Elfrid Dobbe
Kari Skarvang

Kontonnr. til menighetsbladet
2655 30 15439

Menighetskontor i Kirkestua:

Telefon: 35 99 21 97
Telefax: 35 99 22 60
Mob: Michael Wohlenberg 906 73 871
E-post:
prest.sannidal@kragerokirkene.no
sannidal.menighet@start.no

**FYLL EN
BØSSE
MED HÅP**

Nasjonal
bosseinnsamling **10. desember** 2006

AKSJONHÅP

Juletreffester

KJØLEBRØND BEDEHUS

Juletreffest for barn onsdag 27. desember kl. 17.00
Juletreffest for voksne onsdag 3. januar kl. 18.30

ONSDAGSKLUBBEN

bar Hellige Tre Kongersfest på Mo bedehus
lørdag 6. januar kl. 17.00

Velkommen til gudstjeneste!

DESEMBER 2006

3. desember

1. søndag i advent

Sannidal kirke kl. 11.00

Familiegudstjeneste

Michael Wohlenberg

Utdeling til 3 og 4 - åringer

Sannidal kirkes barnekor

og Juntos

Tur etter gudstjenesten

med juletretenning

10. desember

2. søndag i advent

Hellekirken kl. 11.00

Familiegudstjeneste

Michael Wohlenberg

15. desember

Hellekirken kl. 18.00

Vi synger julen inn

Angels - Minikoret - Speideren - Skolemusikken

17. desember

Sannidal kirke kl. 18.00

Julekonsert

Sannidal Skolemusikk

- Voksenkorps

Sannidal kirkes barnekor

- Juntos

Menighetskoret -

Instrumental musikk

Allsang - Gløgg og pepper-

kaker etter konserten

24. desember

Julaften

Hellekirken kl. 14.30

Familiegudstjeneste

Michael Wohlenberg

Sannidal kirke kl. 16.00

Familiegudstjeneste

Michael Wohlenberg

Sannidal kirkes barnekor

og Juntos

25. desember

1. juledag

Sannidal kirke kl. 11.00

Høytidsgudstjeneste

Michael Wohlenberg

26. desember

2. juledag

Kjølebrønd bedehus

kl. 11.00

Gudstjeneste

Michael Wohlenberg

JANUAR 2007

1. januar Nyttårsdag

Sannidal kirke kl. 11.00

Gudstjeneste

Harald Gulstad

Hellekirken kl. 13.00

Gudstjeneste

Harald Gulstad

7. januar

Kristi Åpenbaringsdag

Sannidal kirke kl. 11.00

Gudstjeneste

14. januar

1. søndag etter Kristi

Åpenbaringsdag

Hellekirken kl. 11.00

Gudstjeneste

21. januar

2. søndag etter Kristi

Åpenbaringsdag

Sannidal kl. 17.00

Gudstjeneste og årstfest

28. januar

Vingårdssøndagen

Sannidal kirke kl. 11.00

Gudstjeneste

Hellekirken kl. 11.00

Gudstjeneste

FEBRUAR

4. februar

Såmannssøndagen

Sannidal kirke kl. 11.00

Familiegudstjeneste

Michael Wohlenberg

11. februar

Kristi Forklarelsedag

Hellekirken kl. 11.00

Gudstjeneste

18. februar

Søndag før faste

Sannidal kirke kl. 11.00

Gudstjeneste

25. februar

1. søndag i faste

Sannidal kirke kl. 11.00

Gudstjeneste

Hellekirken kl. 11.00

Gudstjeneste

MARS

Følg med i lokalavisen under

Kommunen informerer

- Gudstjenester

Med forbehold om endringer